

Joris, de flierefluiters

(Schürzenjäger)

Een vrolijke komedie van het land

door

HERMANN DEMEL

vertaling

Jan ten Hove

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **JORIS, DE FLIEREFLUITERS - SCHÜRZENJÄGERS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HERMANN DEMEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Antonius Hogemans - boer op de Hanzehof en locoburgemeester

Anke - zijn dochter

Bertus van Zanten - gemeenteraadslid

Frederik Molenaar - gemeenteraadslid en banketbakker

Nelly Jongman - verloofde van Antonius Hogemans

Moniek - zuster van Nelly

Joris Ruiters - een vrolijke boerenjongen

Frans Hartman - schoolmeester en verloofde van Moniek

Kruidenjans - heeft voor alle kwalen een middeltje

Marie - dienstbode bij Hogemans

Het speelt zich allemaal af in de woonkamer van de boerderij de Hanzehof.

EERSTE BEDRIJF: een mooie zomerse dag

TWEEDE BEDRIJF: de volgende dag

DERDE BEDRIJF: de andere morgen

DECOR:

De woonkamer van de Hanzehof moet er verzorgd en wat voornaam uitzien. Er moet in ieder geval een deur naar een slaapkamer zijn en ook moet er een ouderwetse dekenkist tegen de achterwand staan. (hierin moet een persoon zich kunnen verstoppen)

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opengaat is Nelly alleen in de kamer. Ze is druk in de weer.

Nelly: Het is maar goed dat ik hier vanmorgen vroeg naar toe gekomen ben. Antonius moest zo vroeg naar de veemarkt en toen zat Marie met al het werk alleen. Ze is nu zo druk nu de hulp in de keuken ziek is.

Marie (*komt op met mand met 2 flessen wijn*): Boerin hier is de wijn die je bij mij besteld hebt.

Nelly: O dat is goed Marie. Zet ze maar op tafel!

Marie: Wat ik zeggen wou: Verwacht je bezoek vandaag?

Nelly: Jazeker! Mijn zuster Moniek komt vandaag hierheen. Ze is namelijk verloofd met die schoolmeester Frans Hartman hier uit het dorp. En nu wil zij hier ook weer komen wonen.

Marie: Daar heeft ze ook groot gelijk aan.

Nelly: Maar omdat ik hier vandaag ben, om Antonius te helpen, heb ik haar geschreven dat ze maar hier naar toe moet komen.

Marie: Wat? Wil zij hier ook komen wonen?

Nelly: Nee.... nee... Ze gaat voorlopig bij mij op de boerderij wonen! Als je de auto ziet aankomen, waarschuw je me dan?

Marie: Ja ... ja ... dat is goed. Maar ik heb nog wel meer te doen dan oppassen. (*gaat af*)

Nelly (*bekijkt de wijn*): Zo, dat is de goede wel.

Marie (*komt nu weer terug en zegt*): Boerin er is al bezoek. Komt dat gelegen?

Nelly: O ja ... laat maar komen. Ik ben benieuwd.

Marie: Kom er maar in van Zanten. (*gaat zelf af*)

van Zanten (*komt binnen*): Goedendag.

Nelly: Aha, goedendag van Zanten. Jij bent er al vroeg bij.

van Zanten: Ja, zie ... ik denk... ik zeg tegen mezelf, laat ik maar eens eerst naar de burgemeester gaan.

Nelly: Zo ... zo ... is er dan wat bijzonders gebeurd? Ga maar even zitten.

van Zanten (*doet dat graag, ziet wijn*): Nee ... nee ... gebeurd nog niets. Maar voor dat er wat gebeurt! Is de burgemeester er niet?

Nelly: Nee... die is vanmorgen al vroeg weggegaan naar de veemarkt.

van Zanten (*kijkt ondertussen naar de fles wijn en de glazen op tafel, dat zou hem ook passen*): O, had hij nog wat te verkopen vandaag?

Nelly: Ik geloof van wel, maar daar bemoei ik me nu nog niet mee.

van Zanten: Ja, ja.. handelen daar is hij goed in. Zo heeft hij wat en zo

is hij het weer kwijt. Maar afijn dan kom ik nog wel eens terug!

Nelly: Dat is goed. Ik verwacht dat hij wel gauw terug zal komen.

van Zanten: Vandaag kun je er anders niet van opan, want er is ook nog feest in het dorp.

Nelly: Ja, dat is zo.

van Zanten: Ik geloof dat ik daar ook maar even naar toe ga. (*gaat opstaan*) Want ik heb al een flinke dorst gekregen van het kijken naar die flessen!

Nelly (*doet net of ze niets begrijpt*): Ja, wat zal ik je zeggen.

van Zanten: Zeg maar niets. Ik denk de rest wel. Misschien kom ik de burgemeester nog wel tegen in het dorp, dan kunnen we het in een genoeglijke sfeer bespreken.

Nelly: Ja doe dat.

van Zanten: Nou tot ziens dan maar. (*gaat af*)

Nelly: Tot ziens van Zanten!! Allemachtig wat had die nou alweer voor bijzonders. Ik hoop trouwens dat hij mijn Antonius niet tegen het lijf loopt.

Marie (*komt weer op*): Boerin daar is al weer bezoek!!

Nelly: Zo ... nou laat maar komen...

Marie: Kom er maar in. (*laat Frans er in en gaat weer af*)

Frans (*komt binnen met bos bloemen*): Goedendag

Nelly: Goedendag. Zo ben je er al?

Frans: Ja. Ik hoopte dat Moniek er ook al was. Is ze nog niet aangekomen?

Nelly: Nee... ze is er nog niet. Maar ga er maar even bij zitten, dan drinken we alvast een glas wijn op haar aankomst hier.

Frans: Ja dat is een heel goed voorstel. Hier wil je deze bloemen aan haar geven, die heb ik voor haar meegebracht! (*geeft bloemen aan Nelly en gaat zitten*)

Nelly: O, wat een mooie bloemen, daar zal mijn zuster zeker blij mee zijn. (*legt bloemen ergens neer*) Hier is alvast een fles wijn, maak haar maar open, dan breng ik de bloemen even weg. (*doet dit, maar zet eerst 2 glazen op tafel*)

Frans (*maakt met kurkentrekker fles wijn open, kijkt naar etiket en zegt*): Hmm, dat lijkt me wel goede. (*giet 2 glazen vol*)

Nelly: Zo nu gaan we even proosten Frans! Op je gezondheid. (*heft glas hoog*)

Frans: Ja proost Nelly ook op jouw gezondheid.

Nelly: Dank je Frans... Nou smaakt de wijn?

Frans (*met kennersblik*): Ja zeker, dit is een heel goede wijn.

Nelly: Dat geloof ik. Deze wijn dronk mijn man zaliger ook altijd graag.

Daarom hou ik me aan deze.

Frans: Ja ... je man zaliger. Die heb je ook leren kennen bij het wijndrinken of niet?

Nelly: Ja, dat is waar. Hij was eigenlijk een echte drinker! Nee, nee, alles wat recht is; het was een hele brave man. Echt zo'n goedgezak. Die eer komt hem toe. Knap was hij nou niet... en ook veel ouder dan ik, maar als echtgenoot konden velen er een voorbeeld aan nemen. Luisteren dat hij wou, luisteren zeg ik je; hij deed alles. Dat heeft me veel plezier gedaan.

Frans: Ja, dat zal wel. Jij hebt altijd al de broek aangehad.

Nelly: Nou dat moest ik ook wel. Al lijkt het dan misschien wat bazig. Maar oude mannen die een jonge vrouw trouwen, gedragen zich net als de rekruten in het leger. Die moet je in de band houden.

Frans: Ja, dat is jou wel toevertrouwd.

Nelly: En daarom heb ik nu weer kennis aan een wat oudere man.

Frans: Dat heb ik gehoord. De burgemeester hier, die Hogemans? Dat lijkt je wel wat?

Nelly: Jazeker.

Frans: Nou mij was die Hampelman wel wat te oud! Ik had liever een jongere genomen.

Nelly: Nee hoor ...Hoe ouder de man is des te beter weet hij wat een jonge vrouw toekomt. Veel beter dan jongemannen. Die willen altijd van alles... behalve trouwen.

Frans: Ja ja en toevallig is deze Hogemans ook nog de grootste en rijkste boer uit de omgeving.

Nelly: Ja, toevallig is dat zo. Nou dat is mooi meegenomen. Voor de liefde was misschien een jongere veel beter geweest, maar zo'n rijke oude heeft ook grote voordelen.

Frans: Dat kan wel zijn, maar zo'n oud gediende had ik niet willen hebben.

Nelly: Kom nou, dat moet je niet zeggen. Vrouw Vledder heeft gezegd dat Antonius een hele interessante man is.

Frans: Vrouw Vledder??

Nelly: Ja, die woont hier dichtbij en die kent iedereen!

Frans: O.... die.... Ach wat. die vindt elke man interessant. Als ik haar tegenkom flikkert ze ook al met de ogen. Het wordt de hoogste tijd dat haar man weer terugkomt van die zakenreis.

Nelly: Die komt pas volgende week weer terug, heeft hij haar geschreven. Dan is het bij haar weer afgelopen met haar vrijetijds avontuurtjes. Men zegt dat haar man zeer achterdochtig is.

Frans: Meer argwanend als die Antonius Hogemans kan hij niet zijn.

Nelly: Nou ja jaloers is hij wel, maar dat is alleen maar goed. Dat

betekent dat hij mij graag mag. Zeg ben jij niet jaloers om die Moniek van jou.

Frans: Natuurlijk wel. Als je zo'n mooi meisje hebt ben je altijd argwanend.

Nelly: Is die Moniek dan werkelijk zo'n mooi meisje geworden.

Frans: Ik zeg je. Ze is zo mooi, dat... eh nou mooiere bestaan er niet.

Nelly: Daar word ik echt nieuwsgierig van. Ik heb haar sinds vele jaren niet meer gezien. Als jong meisje is ze al van ons weggegaan naar een tante van ons, die zelf geen kinderen had. En dat is zo'n eind van ons vandaan. Je hebt daar toch ook gewerkt in die plaats of niet?

Frans: Ja dat is zo. Daar heb ik ook een jaar geleden je zuster leren kennen. Alle jongens daar hadden een oogje op haar, maar tegen mij konden ze niet op. En om die andere jongens op afstand te houden hebben wij ons direct verloofd. Dat gaf me een grote zekerheid.

Nelly: Omdat je verloofd was?

Frans: Ja, want ik werd direct daarna overgeplaatst naar hier. Daarom wordt het ook de hoogste tijd dat ze eindelijk eens hier komt wonen.

Nelly: Ze had daar anders goed werk. Het viel haar moeilijk dat op te geven.

Frans: Wat beters dan bij mij krijgt ze haar hele leven niet. Daarom Nelly, wees zo lief en laat haar zo lang bij jou inwonen, totdat we getrouwd zijn.

Nelly: Daar wil ik wel aan meewerken. Bij mij op de boerderij is nog plaats genoeg en ik doe het graag voor mijn zuster.

Frans (*opgewekt*): Nelly ik zeg je als ons eerste kind een meisje is zullen we haar naar jou noemen.

Nelly: Maar hopelijk komt die niet voordat jullie getrouwd zijn.

Frans: O nee vast niet. Dat plannen we wanneer ons dat het beste uitkomt.

Nelly: Ja... ja.... dat zal wel!

Frans (*is opgestaan en heeft door het raam gekeken, ongeduldig*): Ze had eigenlijk allang hier kunnen zijn. Ik snap niet waarom Moniek er nog niet is!

Nelly: Ze is inderdaad wel lang over tijd. Ik hoop dat ze je dat later bespaard. (*lachend*)

Frans: Ja jij spot er maar mee. (*heeft weer door het raam gekeken*) Ik zit er maar mee. (*kijkt op horloge*) O.... jee... Het is al zo laat!

Nelly: Wat is er dan?

Frans: Ik moet over vijf minuten op school zijn. Zeg Nelly ... zeg maar tegen Moniek dat ze niet kwaad moet zijn dat ik hier niet langer op haar wachten kan. Afspraak is afspraak zegt men bij ons.

Nelly: Daar zal ze zeker niet blij mee zijn.

Frans: Zeg haar dat ik zo gauw mogelijk terugkom. Ik ga nu snel binnendoor. Groet Moniek van mij en geef haar een kus van mij. Doe je dat? *(omarmt Nelly)*

Nelly: Ja zeg ik ben mijn zuster niet.

Frans: Nee, maar ik moet je toch die kus geven, die je door moet geven aan Moniek. *(kust haar)*

Marie *(ziet nog net dat Frans Nelly kust)*: Ah..... *(doet schort voor het gezicht om zgn niets te zien)*

Nelly: Wat betekent dat Marie? Die kussen waren niet voor mij bestemd hoor. Die heeft hij mij gegeven om aan mijn zuster door te geven.

Marie *(doet schort van het gezicht af)*: Ach zit dat zo die zijn voor Moniek!

Nelly: Die moet ik doorgeven, omdat Frans nu niet langer wachten kan.

Marie: Ach zo..... Meneer Frans ik wil ook wel een paar kussen doorgeven.

Frans: Ik heb nu geen tijd meer, volgende keer als ik weer op haar wachten moet. Gegroet Nelly. *(gaat snel af, door achterdeur)*

Marie *(kijkt Frans met welgevallen na)*: Wat een knappe man is die meester Frans. Zo ééntje zou ik ook wel willen hebben.

Nelly: Luister eens Marie *(wat kwaad)* dat bevalt me helemaal niet, dat je altijd toevallig hier binnenkomt, wanneer mijn toekomstige zwager of een andere man hier bij mij is. Het ziet er haast naar uit alsof je door mijn toekomstige echtgenoot betaald wordt om op mij te passen of alles wel in orde is met die andere mannen die hier op bezoek komen.

Marie *(verontwaardigd)*: Maar boerin wat denk je wel niet van mij, zoiets geloof je toch niet?

Nelly: Nou 't is al goed. Zeg maar hoeveel hij jou hiervoor betaalt.

Marie *(wat verlegen)*: Tien gulden in de maand.

Nelly *(lacht)*: En dat vertel je zo maar tegen mij? Helemaal voor niets? Dat bevalt me Marie dat jij je eigen boerin zo goed ontziet.

Marie: Uw toekomstige betaalt me alleen voor het oppassen. Voor het mondhouden zou ik vijf gulden vragen.

Nelly: Zo.... zo.... dus mond houden kost bij jou vijf gulden?

Marie: Goedkoper kan ik het echt niet doen, want het valt me heel zwaar.

Nelly *(geeft Marie vijf gulden)*: Hier ik betaal... en van die zoenen heb je niets gezien, begrepen?

Marie: Natuurlijk niet. Niets gehoord en niets gezien! *(opeens ernstig)* Boerin de burgemeester is weer terug van zijn bezoek aan de veemarkt.

Nelly: Zo.... Waar heb je hem dan gezien?

Marie: In het café waar ik de wijn gehaald heb voor het bezoek dat u

had.

Nelly: Waarom heb je me dat dan niet eerder verteld?

Marie: Omdat u me nou net pas die vijf gulden hebt gegeven.

Nelly: Nou..... ik moet zeggen je bent me er èèntje, Marie!

Marie: Ja... dat ben ik... Maar eh.. boerin, mag ik nog wat vragen?

Nelly: Wat wou je vragen Marie?

Marie: Ik zou ook graag nog even naar het café gaan, want daar zijn ze aan het dansen bij muziek.

Nelly: O, van mij mag je hoor!

Marie: Dank u wel, hardstikke fijn. Ik vind het zo mooi om te kijken naar dat moderne dansen. Sommigen zijn haast van elastiek. *(gaat met komische danspassen af)*

Nelly *(kijkt haar lachend na)*: Die is voorlopig niet meer te redden. Daar helpt geen medicijn meer aan. *(getoeter van een auto)* Waarachtig daar is de auto eindelijk. *(kijkt door het raam)*

Moniek *(buiten)*: Joehoe..... Waar is mijn zuster?

Nelly *(rent naar de deur)*: Ja, ja Moniek, ik kom al! *(de deur gaat vlug open)*

Moniek *(vlot gekleed met handkoffer. Komt binnen)*: Ha die Nelly!

Nelly: Ha Moniek!! *(de beide zusters omarmen elkaar)* Zo... jij bent een mooi meisje geworden. *(pakt Moniek bij de hand naar het midden)* Laat ik je eens bij het licht aankijken.

Moniek: Maar jij bent ook niets veranderd, mijn lieve Nelly! Alle achting voor zo'n goed uitziende jonge vrouw. Nou begrijp ik het ook best waarom je weer opnieuw wilt trouwen.

Nelly: Vertel me liever eens hoe het je allemaal is gegaan.

Moniek: Het is me gelukkig niet slecht gegaan. En omdat ik nogal een vlot type ben had ik ook van de jongens niets te klagen. Iedereen probeerde met me aan te leggen, de boerenjongens, de soldaten, de postboden, de...

Nelly *(invallend)*: ...en de Schoolmeester, hoorde ik...

Moniek: Ja inderdaad bij die ben ik blijven hangen. Maar eh.... waar is hij eigenlijk! Of heeft hij zich misschien hier verstopt?

Nelly: Nee hoor. Tot voor vijf minuten heeft hij nog op je gewacht. Maar hij kon absoluut niet langer blijven, want hij moest op school zijn. Maar hij komt in elk geval morgenvroeg direct hier naar toe. En hij schenkt jou hierbij een heleboel kussen.

Moniek: Hè wat jammer. Wat vervelend dat hij nou net weer naar school moest. *(zucht)* Maar niets aan te doen. *(draait in het rond)* Nou wat zeg je van mij Nelly, beval ik je?

Nelly: Heel goed. Alleen als je nog naar het zomerfeest wilt dat hier nu wordt gehouden, dan mag je wel wat eenvoudiger kleren aantrekken.

De jongens hier houden niet van dat opgedofte.

Moniek (*lacht*): Is dat zo? Nou ik heb hier in mijn koffer nog wel kleren die ik bij het werken aan heb.

Nelly: Dat is goed. Wacht dan breng ik gelijk je koffer even in mijn slaapkamer, dan kun je je daar omkleden. (*brenkt koffer naar slaapkamer*)

Moniek: Zeg Nelly, hoe gaat het met tante Mina in Apeldoorn?

Nelly (*komt uit slaapkamer*): O wel goed. Ze is zo blij dat je weer hier bent. Je moest haar eigenlijk gelijk een bezoek brengen. Anders wordt ze nog ziek van het wachten op jou.

Moniek: Dat doe ik dan ook maar dadelijk, want als ik eenmaal bij mijn Frans ben heb ik ook geen tijd meer!

Nelly: Ja doe dat. Ze zal heel blij zijn dat je komt! Kom je heel laat terug of eh....

Moniek: Dat is mogelijk. Maar ik kan ook wel bij tante Mina blijven als ze dat leuk vind. Dan kom ik morgenvroeg terug. (*vervolg in het Hollands, toneelspelend*) Adieu dan mijn liefste Nelly, wanneer je mijn allerliefste ziet, groet en kus hem van zijn dierbare Magdalena.

Nelly (*verbaasd*): Ja zeg wat betekent dat dan?

Moniek: Nou weet je, ik heb onlangs bij ons nog meegespeeld in een theater en daar was ik een schone jonkvrouw.

Nelly (*lacht*): Zo zo. Jij een schone jonkvrouw.

Moniek: Ja en ik had een hele mooie pruik op met van dat prachtige blonde haar. Die heb ik nog meegebracht in mijn koffer. Nou tot ziens dan Nelly! (*gaat komisch af, Hollands*) En wanneer de morgen gloort, klop ik weer bij jou op de poort. Het ga je goed en groet mijn liefste Fransje.

Nelly (*kijkt haar lachend na*): Ze is nog precies dezelfde spring in 't veld als vroeger. (*kijkt haar in de deuropening na, onderwijl komt een hupse jongeman in onderbroek met zijn kleren onder de arm bij haar door het raam snel naar binnen vallen. Hij heeft ook nog een leuk hoedje op. Nelly kijkt achterom en ziet hem, ze geeft een gil*) O! Help.... een inbreker!

Joris (*schrikt ook van Nelly*): Oo.... niet schreeuwen... ik ben geen inbreker!

Nelly (*nog angstig*): Werkelijk niet? Zeg dan; ik zweer het.

Joris: Ik zweer het. Heb je wel eens een inbreker gezien die met de kleren in de hand gaat inbreken?

Nelly: Nee dat niet.

Joris: Nou daarom ben ik er ook geen.

Nelly: Nou ja je mag ook zijn wat je wilt, maar trek onmiddellijk die kleren aan!!!

Joris: Nou ja.... wanneer je dat graag wilt.

Nelly: Ja dat wil ik heel graag.

Joris (*komisch*): Maar ik heb toch nog een hoed op?

Nelly (*heftig*): Aantrekken heb ik gezegd en snel...

Joris: Ja ja ik ben snel beminde... gelijk een hinde....

Nelly: Aantrekken! Ik draai me wel even om. (*draait zich om*)

Joris: Waarom dat dan? Ik kleed me toch niet uit. Ik kleed me toch aan.
(*kleed zich snel aan, doet broek in de haast achterstevoren aan*)
Verdorie!!

Nelly (*draait zich weer om*): Wat is er?

Joris: Nou heb ik in de haast de broek achterstevoren aange trokken.

Nelly: Dat maakt niets uit. Hoofdzaak is dat je hem aan hebt. (*kwaad*)
Stel je eens voor dat hier iemand binnenkwam en je was niet aangekleed. Wat mocht hij daar wel niet van denken!

Joris: Daar zou hij vast niet wat van denken, want ik zou wel gauw een smoesje verzinnen.

Nelly (*ongeduldig*): Schiet maar wat op.

Joris: Zo nu deze kleren nog aan en klaar ben ik. En nu boerin, ga er maar eens bij zitten, want ik moet je nog uitleggen, waarom ik als de aartsengel Gabriël uit de lucht ben komen vallen.

Nelly (*gaat aan tafel zitten*): Ja, dat zou ik werkelijk graag willen weten.
Wie ben je? Je bent niet hier uit de buurt, want ik ken je niet.

Joris: Inderdaad, hier uit de buurt ben ik niet. Zulk een knappe jongen als ik ben, is hier in de buurt niet!

Nelly: Me dunk dat je je nog al heel wat verbeelt.

Joris (*dicht bij Nelly*): Ik moet zeggen bij ons zijn echter weinig zulke mooie boerinnen als hier.

Nelly (*afwerend*): Daar heb ik niet naar gevraagd. Nou zeg op, wie ben je?

Joris: Ik ben Joris Ruiten en ik kom van de Veldhoeve uit Veldhoven.

Nelly: Zo, dat is ook toevallig. Jij bent dus de zoon van die rijke boer van de Veldhoeve uit onze nabuurgemeente, waarmee onze burgemeester steeds ruzie heeft over een stuk bosgrond.

Joris: Ja dat ben ik. Die burgemeester van jullie dat moet een vreemde snuiter zijn. Ik ken hem niet, maar mijn vader zegt, dat hij nog nooit zo'n eigenwijze en verdraaide man heeft gezien als die.

Nelly: Ik verzoek je dringend om wat netter over onze burgemeester te praten.

Joris: Waarom neem jij het zo voor hem op, die oude bok?

Nelly: Dat kan ik je gauw zeggen. Ik ben nu nog alleen, maar die burgemeester Hogemans is mijn verloofde.

Joris (*lacht ongelovig*): Ach wat, praat geen onzin!

Nelly: Ja zeker is dat zo. Ik ben Nelly Jongman en ik ben boerin van de Lindenhoeve en ik ga met de burgemeester trouwen.

Joris: Alzo dan.... mijn hartelijke... medeleven. Ik bedoel gefeliciteerd.

Nelly: Dank je wel. Maar nu heb je me nog steeds niet verteld waarom je met je kleren onder de arm hier binnenvalt.

Joris: O dat is een hele interessante aangelegenheid. *(gaat dicht bij haar zitten. Nelly gaat wat verder af zitten. Joris onder het praten steeds iets dichterbij schuiven)* Het gebeurde zo. Eergistermiddag stond er bij ons aan de weg een auto met een lekke band. Er zat alleen een vrouw in die zelf stuurde. En omdat deze vrouw nog jong en schoon was heb ik voor haar gauw het reservewiel aangezet en zij stond dicht bij mij en ik zag dat ze hele mooie ogen had en daar keek ze me heel verleidelijk mee aan. En toen heeft ze gezegd dat ze hier in het dorp woonde. Ik moest haar komen opzoeken zei ze, ze was zo alleen, omdat haar man in de stad was.

Nelly: O nou kan ik me wel indenken hoe het verder is gegaan.

Joris: Natuurlijk niet. Daar heb je geen idee van.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto